

Info

Λενιώ Κακλέα
Margin Release

Η Λενιώ Κακλέα χορογραφεί και ερμηνεύει μαζί με τον Τούρκο χορευτή Κερέμ Γκελεμπέκ ένα ντουέτο με θέμα το ρόλο της μάσκας και την ανάδειξή της σε εργαλείο αυτοανάλυσης.

Πειραιώς 260, Κτίριο Ε
25-26 Ιουνίου, 21:00
Εισιτήρια: 15€, 10€ (μειωμένο), 5€ (φοιτητικό, άνεργοι, ΑμεΑ)

Λενιώ Κακλέα

«Δεν χορεύω για τους άλλους»

Η Λενιώ Κακλέα αναζητά τη σχέση με τον άλλον, μέσα από το αποτύπωμα του γυναικείου φύλου στην παράσταση *Margin Release*.

Από τη **Δομίνα Διαμαντοπούλου** Φωτογραφία **Βασίλης Μαθιουδάκης**

Η παράσταση της Λενιώς Κακλέα περιγράφει μια σχέση αρσενικού-θηλυκού. Σύμφωνα με την ίδια, «το *Margin Release* ορίζει αυτή τη σχέση σαν να μην υπάρχει περιθώριο». Συνομιλώντας μαζί της, αρχίσαμε τη συζήτηση από την ιδέα που έχουν οι άλλοι, οι συνεργάτες και ο κλειστός κύκλος της για την ώρα, για την παράστασή της: «Πολύ συχνά χαρακτηρίζουν την παράσταση περίεργη», λέει η χορογράφος. Νομίζω ότι αυτό ακριβώς είναι το *Margin Release*. Οι περίεργες σκέψεις που κάνουμε καμιά φορά σε σχέση με τον άλλον. Περίεργη δεν είναι μόνο η σχέση ανάμεσα στον Κερέμ, τον παρτενέρ μου, κι εμένα, αλλά και η γραφή του κομματιού, που θα μπορούσε να ονομαστεί *Margin Release*».

Στον πυρήνα βρίσκεται η έννοια του εκμαγείου;

Κυρίως το αποτύπωμα. Χρησιμοποιούμε το εκμαγείο ενός προσώπου και το αποτύπωμα του γυναικείου φύλου. Τον αρνητικό χώρο του γυναικείου σώματος γύρω από το φύλο του. Ένα αντικείμενο το οποίο δημιουργήθηκε αφού

ήρθε σε επαφή με το γυναικείο φύλο και αποτελεί το αποτύπωμά του. Ωστόσο, το έργο δεν μιλάει για το ανθρώπινο αποτύπωμα. Η χορογραφική έρευνα ξεκίνησε με τη διάθεση να το εξερευνήσει. Το έργο έχει χτιστεί γύρω από τη σχέση μας με τον άλλον, τη σχέση αρσενικού-θηλυκού. Το αποτύπωμα αποτελεί μέσο εξερεύνησης του σώματος του άλλου, αναπαράγοντας το σώμα με μια μορφή μη αναγνωρίσιμη, ανοίκεια.

Αυτό δίνει ελευθερία. Αίρονται οι περιορισμοί. Καθίσταται ευκολότερη η επικοινωνία με τον άλλον;

Αυτή είναι μια καλή ερώτηση. Επικοινωνούμε με τον άλλον, απλώς δεν καταλαβαινόμαστε ποτέ. Η γλώσσα είναι ένα μεγάλο μυστήριο για εμάς που ζούμε σε πολυπολιτισμικές πόλεις και έχουμε πολυπολιτισμικές ζωές. Πολύ συχνά, όταν μιλάω στην Ελλάδα τη γλώσσα μου δεν γίνονται κατανοητή, ενώ μπορεί να συνεννοούμαι καλύτερα με τους Γάλλους. Η γλώσσα καθιστά εφικτή μια επικοινωνία, υπό το πρίσμα, όμως της αφαίρεσης και της ασάφειας. Καλούμαστε πάντα να μεταφράσουμε τον άλλον. Όπως μεταφράζουμε συναισθήματα ή σκέψεις σε γλώσσα, έτσι μεταφράζουμε και τη γλώσσα

του άλλου στη δική μας γλώσσα.

Αποτελεί ο χορός μέσο έκφρασης και επικοινωνίας για εσάς;

Μέσο έκφρασης δεν είναι, σίγουρα. Δεν μ' ενδιαφέρει, δεν δουλεύω με την υποκειμενικότητά μου, δεν εκφράζομαι μέσω αυτού. Βλέπω το κείμενο με βάση τις ιδέες που μου φαίνονται ενδιαφέρουσες. Ο Τζον Κέιτζ έλεγε συχνά ότι δεν γράφει μουσική για να την ακούει· δεν ακούει ποτέ τη μουσική που γράφει. Δεν θέλω να φανώ μεγαλομανής, προφανώς δεν συγκρίνω τον εαυτό μου με τον Κέιτζ, αλλά, υπ' αυτή την έννοια, δεν ξέρω αν χορεύω για τους άλλους. Αν χορεύουμε για να γίνουμε κατανοητοί στους άλλους, ίσως το αποτέλεσμα να μην είναι ενδιαφέρον.

Το μεταπτυχιακό σας συνδέει την τέχνη με τις πολιτικές επιστήμες. Ποια η σχέση τέχνης-πολιτικής;

Η διαχείριση του σώματός μας έχει πολιτική διάσταση, όπως όλες οι σωματικές πρακτικές, από την άθληση μέχρι την οδήγηση, από την αλλαγή φύλου μέχρι την απεργία πείνας. Επομένως, ο τρόπος που χρησιμοποιούμε το σώμα μας στο πλαίσιο μιας χορευτικής δημιουργίας έχει πολιτική διάσταση.

Γεννηθήκατε και μεγαλώσατε στην Ελλάδα, ωστόσο έχετε σπουδάσει και δραστηριοποιείστε πλέον στη Γαλλία. Πώς αποφασίσατε να μείνετε εκεί;

Για την ακρίβεια, δεν αποφάσισα να μείνω-αποφάσισα να μην επιστρέψω στην Ελλάδα. Ήταν δύσκολες οι συνθήκες όταν έφυγα, ακόμη και πριν την κρίση, για τους λόγους που γνωρίζουν πολύ καλύτερα από μένα οι άνθρωποι που δουλεύουν στην Ελλάδα. Έχουν περάσει δέκα χρόνια από τότε. Έφυγα κυρίως γιατί ένιωθα ότι υπήρχε καλλιτεχνική απομόνωση. Δεν υπονοώ ότι η ελληνική καλλιτεχνική σκηνή είναι απομονωμένη- έτσι το βίωνα εγώ προσωπικά. Ήμουν 20 ετών και ήθελα να ταξιδέψω και να διευρύνω τις αναφορές μου, τις πρακτικές ή τις τεχνικές μου. Αυτό με έφερε στη Γαλλία, η οποία αποτέλεσε για μένα δίοδο συνάντησης με άλλους πολιτισμούς και άλλες χορευτικές παραδόσεις, όπως η αμερικανική, η οποία ομολογώ ότι συχνά με ενδιαφέρει περισσότερο από τη γαλλική.

Πώς έχει επηρεάσει η οικονομική κρίση το χορό;

Η έννοια της κρίσης στη Γαλλία είναι πολύ παλιά, απλώς τη διαχειρίζονται διαφορετικά γιατί διαφέρει πολύ το γαλλικό από το ελληνικό κράτος. Η κρίση έχει επηρεάσει πολύ αρνητικά την καλλιτεχνική παραγωγή, πλήττοντας κυρίως τις νέες δυνάμεις που δεν έχουν υποστήριξη. Αυτό είναι πολύ δυσάρεστο. Είμαι πολύ απαισιόδοξη, δεν νομίζω ότι θα αλλάξει κάτι, η δική μου γενιά θα βιώσει την κρίση ακόμη εντονότερα.

Θα αφήνατε το Παρίσι για να πάτε στην Αμερική, όπου ίσως θα διευρύνονταν οι ευκαιρίες σας;

Στην Αμερική δεν υπάρχει και δεν υπήρξε ποτέ κοινωνικό κράτος. Η καλλιτεχνική της σκηνή πλήττεται από αυτή την έλλειψη. Αντιθέτως, η Γαλλία διατηρεί ακόμη το κοινωνικό της κράτος. Οι καλλιτέχνες είναι καιροσκόποι, δεν το αρνούνται- το ζήτημα όμως δεν είναι οι ευκαιρίες που μας δίνονται, αλλά σε ποια κοινωνία επιθυμούμε να ζούμε. Είμαι υπέρ του κοινωνικού κράτους. Δεν μπορώ να φανταστώ ένα άλλο μοντέλο που να επιτρέπει την κοινωνική ανισότητα, αν και η γενιά μου ζει μ' αυτή την απειλή.

Αν πάψει να υπάρχει η τέχνη στη ζωή μας θα χάσουμε κάτι ουσιαστικό;

Με ρωτάτε αν θα ζούσαμε εξίσου καλά εάν δεν καταναλώναμε τέχνη ή εάν δεν αναπτύσσαμε μια σχέση με καλλιτεχνικές πρακτικές; Όσον αφορά στην κατανάλωση τέχνης, δεν ξέρω πόσο διαφορετικοί θα ήμασταν. Εμένα με κουράζει και μου είναι αδιάφορη. Οι καλλιτεχνικές πρακτικές, ο τρόπος με τον οποίο ασχολούμαστε με το σώμα μας, ακούμε μουσική, διαβάζουμε, αποτελούν διαδικασίες κοινωνικοποίησης και εξερεύνησης του εαυτού. Είναι τόσο βαθιά ριζωμένες που νομίζω ότι δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς αυτές.

Ποτέ η παραγωγή τεχνικών και πρακτικών καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας της ανθρωπότητας δεν υπήρξε φτωχότερη απ' ό,τι τον 20ό αιώνα. Ο νεοφιλελευθερισμός τις αφανίζει. Η διατήρηση μιας ζωντανής σχέσης με την τέχνη είναι μια άσκηση αντίστασης στην πολιτισμική μπουλντόζα του νεοφιλελευθερισμού. ▲

.....
ΧΟΡΟΣ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 25.6. - 8.7.2015

ΘΕΑΤΡΟ

Έφρη Θεοδώρου

Το ατλαζένιο γοβάκι του Πολ Κλοντέλ

Πειραιώς 260, Κτίριο Δ

26-27 Ιουνίου, 20:00

Θέατρο Στοά, Θανάσης Παπαγεωργίου

Μήδεια του Μποστ

Ωδείο Ηρώδου Αττικού

26-27 Ιουνίου, 21:00

Societas Raffaello Sanzio –

Ρομέο Καστελούτσι

Go Down, Moses

Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών

28-30 Ιουνίου 2015, 21:00

Κατερίνα Ευαγγελάτου

Ρήσος του Ευριπίδη

Λύκειο Αριστοτέλους

1-19 Ιουλίου 2015, 20:30

Πρόδρομος Τσινικόρης

Στη μέση του δρόμου – Αθήνα

Πλατεία Κλαυθμώνος

2-8 Ιουλίου 2015, 17:00 18:00, 19:00, 20:00

Άρης Μπιναέρης

Το '21

Πειραιώς 260, Κτίριο Ε

3-4 Ιουλίου, 21:00

Εθνικό Θέατρο – Σωτήρης Χατζάκης

Τρωάδες του Ευριπίδη

Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου

3-4 Ιουλίου 2015, 21:00

Βίκτωρ Αρδίττης

Textiles της Μαρίας Ευσταθιάδη

Πειραιώς 260, Κτίριο Η

5-6 Ιουλίου, 21:00

Λουιτοβίκ Λαγκάρντ

Αγγέλα του Γιώργου Σεβαστίκογλου

Γαλλικό Ινστιτούτο Ελλάδος

8 Ιουλίου 2015, 21:00

ΧΟΡΟΣ

Λενιώ Κακλέα

Margin Release

Πειραιώς 260, Κτίριο Ε

25-26 Ιουνίου, 21:00

Τάνια Καρβάλιο

Weaving Chaos

Πειραιώς 260, Κτίριο Η

27-28 Ιουνίου, 21:00

Ομάδα Χορού Griffón – Ιωάννα Πορτόλου

Δάσος & Taboo

Πειραιώς 260, Κτίριο Ε

29-30 Ιουνίου, 21:00

Βραδιά Νέου Ελληνικού Χορού

1blank2 - Blossom

Πειραιώς 260, Κτίριο Ε

7-8 Ιουλίου, 21:00

ΜΟΥΣΙΚΗ

Άνταμ Κοέν – Συμφωνική Ορχήστρα

Δήμου Αθηναίων

We Go Home

Ωδείο Ηρώδου Αττικού

29 Ιουνίου, 21:00

Νίκος Καραθάνος – Μάρκελλος Χρυσικόπουλος

Σαλώμη

Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν – Φρουνίχου

29 Ιουνίου – 2 Ιουλίου 2015, 21:00

Λάκης Παπαδόπουλος

Παιχνίδια αγάπης

Ωδείο Ηρώδου Αττικού

1 Ιουλίου, 21:00

Άντριου Λόντ Ουέμπερ – Τιμ Ράις

Jesus Christ Superstar

Ωδείο Ηρώδου Αττικού 3-4 Ιουλίου, 21:00

Κρατική Ορχήστρα Αθηνών –

Στέφανος Τσιαλής – Αλαίν Λεφέβρ

Έργα των Γκριγκ και Μάλερ

Ωδείο Ηρώδου Αττικού

6 Ιουλίου, 21:00

Καμεράτα – Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής

Πυλάδης και Ιοκάστη

Πειραιώς 260, Κτίριο Δ

7-8 Ιουλίου, 21:00

ΔΡΩΜΕΝΑ

Tuan Le – Nguyen Nhat Ly –

Nguyen Lan Maurice – Nguyen Tan Loc

À Ó Làng Phò - Από το χωριό στους δρόμους της πόλης!

Πειραιώς 260, Κτίριο Δ

30 Ιουνίου – 2 Ιουλίου, 21:00

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Athens Open Air Film Festival

Ο μαγεμένος αυλός του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν

Πειραιώς 260, Κήπος Δ

28 Ιουνίου, 21:30

NEON – Οργανισμός Πολιτισμού

& Ανάπτυξης Δ. Δασκαλόπουλου

Renaissance Stories

Πειραιώς 260, Κτίριο Α

8 Ιουνίου – 24 Ιουλίου, 19:00

Δημήτρης Δημητριάδης

Τετράδια 1994 – 2014

Μουσείο Άλεξ Μυλωνά –

Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

6 Ιουλίου – 5 Ιουλίου

Βασίλης Βρεττός

Mise en abyme

Πειραιώς 260

1 Ιουνίου – 31 Ιουλίου, 19:00

Αντώνης Βολανάκης

The Holy Bachelorette in the Wedding Cave

Πειραιώς 260, Κτίριο Α

1-31 Ιουλίου 2015, 19:30

